

Jeg er imidlertid opmærksom på, at ikke alle amter – til trods for denne overgangsordning – synes at tilbyde den metadonbehandling, som de efter lovændringen har været forpligtet til siden årsskiftet. Det kan risikere at få alvorlige konsekvenser, ikke mindst for motiverede stofmisbrugere, som således afskæres fra at komme i metadonbehandling.

Derfor vil jeg iværksætte en landsdækkende undersøgelse i samarbejde med Amsrådsforeningen og Københavns og Frederiksberg Kommuner. Den skal skabe overblik over, hvor langt hvert enkelt amt er nået med gennemførelsen af metadonloven, herunder hvor lange deres ventetider til metadonbehandling er. Herefter vil jeg tage stilling til, om amterne er godt inde i etableringsfasen, eller om der er behov for yderligere initiativer over for amterne.

Jeg skal i øvrigt henvise til socialministerens besvarelse af 30. april 1996 af spørgsmål nr. S 1977.

Spm. nr. S 2488

Til justitsministeren (4/6 96) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvad har ministeren tænkt sig at gøre for at sikre vidner, herunder specielt vidner i rocker-sager?«

Begrundelse

I forbindelse med nedskydningen af en rocker fra Bandidos har det været næsten umuligt for politiet at finde vidner, som vil vidne, og da det endelig lykkedes at finde et vidne, har vidnet vægret sig imod at vidne af frygt.

Ifølge medierne kan politiet ikke garantere vidnet tilstrækkelig beskyttelse.

Det er selvsagt en helt uholdbar situation, at nogle grupper frit kan begå den ene lovovertrædelse efter den anden i sikker overbevisning om, at ingen tør vidne.

Svar (10/6 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

I de senere år er der gennemført flere initiativer, der har til formål at beskytte vidner.

Således blev § 123 om vold og trusler mod vidner i 1992 indsat i straffeloven. Efter bestemmelsen straffes den, der med trussel om vold forulemper, eller som med vold, ulovlig tvang, trusler eller på anden måde begår en strafbar handling mod en person eller dennes nærmeste i anledning af personens forventede eller allerede afgivne forklaring til politiet eller i retten, med hæfte eller fængsel indtil 6 år eller under formildende omstændigheder med bøde.

Bestemmelsen medfører således en kvalificeret beskyttelse af vidner i en straffesag eller i en civil sag og af vidnets nærmeste.

I 1994 blev bestemmelsen i retsplejelovens § 741 a, stk. 2, om advokatbistand til den forurettede udvidet, således at den også omfatter forurettede i sager om overtrædelse af straffelovens § 123. Endvidere blev det muligt at træffe bestemmelse om varetægtsfængsling i retshåndhævelsesøjemed, når der foreligger en særlig bestyrket mistanke om overtrædelse af straffelovens § 123 (retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2).

Justitsministeriets handlingsplan om organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet fra marts 1995 indeholder i øvrigt en række forslag om vidnebeskyttelse.

Det er som bekendt hensigten, at forslagene i handlingsplanen skal danne grundlag for et lovforslag, som fremsættes i næste folketingssamling.

I handlingsplanen foreslås bl.a., at der ned sættes en arbejdsgruppe, der skal overveje og udforme et vidnebeskyttelsesprogram og overveje muligheden for, at vidner ved andre praktiske tiltag kan beskyttes mod vold og trusler.

Handlingsplanen indeholder også forslag om, at bandemedlemmer efter rettens bestemmelse skal kunne udelukkes fra retsmøder, således at deres tilstedeværelse ikke virker som en trussel mod vidner eller andre, der deltager i retsmødet.

Endvidere er der i handlingsplanen forslag om, at muligheden for indenretlig afhøring af vidner under efterforskningen og inden domsforhandlingen udnyttes i sager om organiseret kriminalitet, når det er hensigtsmæssigt for at sikre vidners forklaring. Endelig foreslås en udvidelse af den personkreds, der er beskyttet ved straffelovens § 123, jf. ovenfor.

Herudover har jeg som tidligere meddelt igangsat et arbejde, som går ud på at overveje og vurdere initiativer til styrkelse af retsstillingen for ofre, der jo også typisk vil være vidner i